

Onur Alan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

20.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akaç

Gün batıyor yine.
Ne kol kola girmiş dağların ardında
Ne uçsuz bucaksız bir deryanın sonunda
Şessiz ve yalnız...
Üç beş apartman ardında sadece
Kayboluyor güneş.
Ve ben doğuyorum,
Korkusuzca evhamlı geceye.
Yırtık ceketim, eskimiş papuçlarım, dağınık saçım...
Halimi sıgdırmışım bir heceye,
Aşk! aşk! aşk!
Lakin nutkum tutuluyor.
Fısıldayabilmek dahi gayrimümkün.
İltizam ettim bütün kelimeleri şişelere.
Şimdi alıyorum yudum yudum.
Her yudumda bir can her canda bir sen...
İçtikçe bir hayatın ardında batıyorum.

Onur Alan

Bak Sevgilim

Bak sevgilim,
Ne uzun zaman oldu.
Hala sebepsiz sensizim.
Sevgilim dedim kızmadın değil mi?
Boş ver! aldırma sen bana,
Bunu yapmak zor gelmez sana.
Hala sessiz sakın oturuyorum tek başıma.
Elimde ucu kızaran bir sigara...
Sol tarafımda yokluğundan bir yara...
Ve bir özlem ki bazen gözyaşı
Bazen bir tebessüm...
Ve sen!
Bak sevgilim,
Şimdi yerdeki taş kadar kalpsiz,
Hıçkıramayacak kadar dilsizim.
Ama gökteki ay kadar tertemiz yüreğim.
Ve ben!
Ve ben hala seni sevecek kadar densizim.

Onur Alan

Bazen

Bazen diye bir zaman vardır.
Her zaman olmasını istediğimiz şeylerin
olduđu
ya da
olmadığı
Hiçbir zaman olmasını istemediğimiz şeylerin
olduđu
ya da
olmadığı zamandır.
Bizim tek zamanımızdır aslında bazen,
çünkü bütün eylemleri içinde barındırır.

Onur Alan

Bil

Gör artık,gör gerçekleri!
Sevmek,sevilmek,
Sevdiğin uğruna ölmek nedir?
Bil!

Gel artık,gel yanıma!
Bulutlarla ağlamak,yıldızlarla laflamak,
Bir başkası için yaşamak nedir?
Bil!

Tut artık,tut ellerimi!
Rüzgarlarla yetinmek,gülüşünle sevinmek,
Sensiz geçen bir günde,bin kere ölmek nedir?
Bil!

Gül artık,gül yüzüme!
Sevilmeden sevmek,dünyadan el çekmek,
Bir çöl misali aşkına,güller ekmek nedir?
Bil!

Onur Alan

Bir Aşk Misali

Yürüyorum ıslak kaldırımlarda,
Her yerde senin yüzün, senin kokun...
Bir rüzgar esiyor hafiften uğuldayarak,
Ve saçların geliyor aklıma tel tel.
Bırakmak istiyorum kendimi,
Savrulmak için rüzgardan rüzgara,
Bir yaprak misali.

Balıkçıları izliyorum kıyıda,
Ufukta kaybolan bir gemi...
Bir garip hissediyorum kendimi,
O gemide sen varsın gibi.
Ve sana eşlik etmek için,
Sıçramak istiyorum dalgadan dalgaya,
Bir yunus misali.

Günlerin kavuştuğu zamanda,
Yıldızlara bakıyorum, gözlerine bakar gibi.
Ve bir bulut giriyor araya,
Yavaş yavaş, aşkımdan korkarak.
Sonra güneş doğuyor uykuya geçtiğim vakit.
Uyanıyorum hemen, alıp götürmüş seni benden,
Bir ölüm misali.

Onur Alan

Erzurumda Sonbahar

Kış mı desem yaz mı bilmem.
Yapraklar sararmış,camlar buğulu;
Kaldırımlar ıslak,palandöken puslu...
Yok yok uzak bu şehire bahar!
Bu gördüğüm sonbahar.

Yükseklerde bu şehir,bulut mu bilmem.
Endamı sert,insanı mert;
Karından,kışından kaçanı namert.
Yok yok ne kış ne bahar!
Güzeldir Erzurum'da sonbahar.

Onur Alan

Gölge

Gölge...
Yalnızlığımın kuması...
Korkarım buluttan,
Kapatır güneşi
Sensiz kalırım.
Gölge...
Acılarımın,sevinçlerimin
Dilsiz şahidi...
İçimi ona dökerim.
Anlayamaz,
Anlatamaz nasılsa.

Onur Alan

İçimdeki Çocuk

Bir resim çizmek istesem
Masum bir çocuğun tertemiz dünyasına.
Birkaç ağaç ve rengarenk kuşlar bırakabilsem
Soluksuz hayallerine,
Biraz nefes biraz özgürlük olsun diye.
Ve köhnemiş umutlarında
gökkuşağının bütün renklerini kullanmak istesem,
Doğar mı güneş o vakit yağmurun ardından?
Bir şarki söylemek istesem ya da
Bestesi bana sözleri kadere ait.
Bütün notaları ve bütün çalgıları kullanabilsem,
Kemanda hüznü, bağlamada derdi
Piyanoda huzur, gitarda aşkı yasatabilsem.
Bir siir yazabilsem yahut.
Hecesiz, kafiyesiz,
olabildigince serbest ve kuralsız...
Sadece kelimeler konuşsa kesilmese soluğu
Ve ben bir çırpıda anlatabilsem
İçimdeki çocuğu.

Onur Alan

İhtimaller

Aslında acıtabilirdi
giderken yüzündeki tebessüm,
kalbimdeki amansız yarayı.
Her köşesi zaptedilmiş bir memleketin
yetim çocuğu gibi
kalakaldım oysaki.
Çaresiz, acısız, hissiz...
Ya da hıçkırıklara boğabilirdi beni sadakatsizliğin,
İhanetin mermilerle dans ettiği bir gecede
Vatan, bayrak, namus derdine düşmeseydim eğer.
Yahut yıkabilirdin dünyamı
kıyamet misali...
Enkazlar altında can çekişebilirdi bedenim,
Gönlümdeki iman
tenime dokunmasaydı eğer.

Onur Alan

Küçüğüm

Küçüğüm!
İlk göz ağrım, varlığım, yokluğum, her şeyim!
Hasretsin, acısın, pişmanlıksın,
Gözümden akan yaşsın bu günlerde.
Hani seyrederken gece Ay'ı
Bulutlar ardında gizlerya kendini,
Hani ne yaparsa yapsın
Yine de aydınlatırya karanlıkları,
İşte sen öylesin bu günlerde.
Ne kadar saklansan da uzaklarda,
Yine de aydınlatıyorsun karanlık düşlerimi.
Aysın sen.
Geceleri büyüyen, büyüleyen...
Küçüğüm!
Düşüncelerimin düşüncesizliği,
Gözyaşlarımın tebessümü!
Çelişkisin, çaresizliksin, müebbetsin,
Dermansız dertsin bu günlerde.
Hani güneşli bir havada
Düşerya tenine parlak yağmur taneleri
Güneş olsun da yağmur yağarsa yağsın dersinya
İşte sen öylesin bu günlerde.
Sen anılarınla ısıt da yokluğunu
Varsın bütün yalnızlıklar bana yağsın,
Damla damla...

Onur Alan

Ölüyordum

Hayatımın en kuytu köşelerinde dolaşıyordum.
Yalnızdım,kimsesizdim.
Yağmurun toprağa koşan damlalarından,
Usanmadan Güneş'i kovalayan Ay'dan,
Ve geçirdiğim uyku misali zamandan
Aşkın intizamını anlıyordum.
Denizlerin en pervasız dalgalarında yaşıyordum.
Çelimsiz ve argındım.
Yalnızlığı en derin yerinden terk ederek,
Duygularıma yapmacık bir dünya çizerek,
Ve tertemiz bir kalple övünerek
Sana sadece sana geliyordum.
Yaşanmışlıklardan yorulmuş bir hayata koşuyordum
Mutluydum,şaşkındım.
Kalbimin umut kapısı sözlerinle
Baktığında bitiren gözlerinle
Beynimin daim bekçisi özleminle
Nefretin koynunda ölüyordum.

Onur Alan

Sessizlik

Sessizlik...
Ne kadar gürültülü bir kelime oysaki
ruhumda kopan fırtınalar kadar
yıkıcı...
Yalnızlığımın merkezi kadar
kalabalık...

Onur Alan

Sevdalı Bir Şiir

Bir kalem misali
Dokundun gönlümün yapraklarına.
Döküldü mısra mısra
Sevdalı bir siir.
Okunmak için değil
yaşanmak için vardı bütün sözcükler.
Loş bir ışık oluverdin
karanlık düşlerimde.
Kelebekler ucurdum parlaklığında.
Onların ömrü kadar sevmek istedim seni.
Sürdükleri ömür kısa olsa da
o ömre adanacak kadar
sonsuz ve büyük olsun istedim.

Onur Alan

Son İstasyon

Bir sabah son istasyonda yine
Uyanmıştı uykudan umutlar.
Uykusuz gözler,
Yorgun bedenler
Ve kalabalıklara rağmen
Görebilmek ve
Hissedebilmekti onları mesele.
Oysa gizlenmişlerdi.
Belki mendil satan
Çocuğun gözlerinde
Belki 'Taze simit! ' diye bağırın
Amcanın dilinde
Ya da
Belki hep bir sonraki durağı düşleyen
Dolmuşçunun hırsında gizliydi umutlar.
Hissedip görmek
Ve yitirmemekti mesele.

Onur Alan

Yetiş

Yetiş!
Bana bir şeyler oluyor.
Ağlayamıyorum artık.
Sigara yakamıyorum ardı ardına.
Elimde şişelerle sabahlayamıyorum.
Yetiş!
Bana bir şeyler oluyor.
Hayaller kuramıyorum artık.
Gözlerim seni aramıyor nedense.
Adınla uyanamıyorum geceleri.
Yetiş!
Bana bir şeyler oluyor.
Susamıyorum artık.
Anlatmıyorum seni kimselere.
Boş boş konuşuyorum sadece.
Yetiş!
Bana bir şeyler oluyor.
Kalbim yavaş yavaş atıyor artık.
Eğlenip,gülebiliyorum.
Nedense sevebiliyorum başkalarını.
Yetiş!
Bana bir şeyler oluyor.
Adınla başlayıp adınla bitmiyor cümlelerim.
Yetiş!
Seni unutmaktan korkuyorum.

Onur Alan